

XIV. Perfecționarea activă

70. Încheierea regimului de perfecționare activă în raport de rata de randament înscrisă în autorizații

Societatea comercială "X" a încheiat diverse contracte cu firme din Anglia având ca obiect prelucrarea materiilor prime primite de la extern, respectiv țesături, din care a realizat în regim de perfecționare activă produse finite (bluze, pantaloni, rochii, etc.) pe care le-a exportat tot în Anglia.

Astfel, societatea contestatoare a adresat organelor vamale cererea de autorizare a regimului de perfecționare activă, varianta suspendării de la plata drepturilor vamale, pentru fiecare contract încheiat cu partenerii străini. În unele cereri adresate autorității vamale contestatoarea a precizat că rata de randament era "*conform evidențelor operative ale societății*", iar în altele a specificat ca rata de randament rezultată în urma prelucrării era de 90%, procentul de 10% rămas reprezentând pierdere tehnologică irecuperabilă ce nu a putut face obiectul reexportului. Autorizațiile de perfecționare activă, depuse în copie la dosarul contestației, poartă ștampila și semnătura reprezentatului legal al direcției regionale vamale.

Prin procesul-verbal de control vamal, reprezentanți ai serviciului supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale din cadrul unei direcției regionale vamale au verificat operațiunile de perfecționare activă derulate de societatea «X» în perioada octombrie 2000 - mai 2001 și au constatat că societatea a declarat o rata de randament de 90% în autorizațiile de perfecționare activă precum și în deconturile de justificare depuse la biroul vamal odată cu încheierea regimului de perfecționare activă. Așa cum au consemnat organele vamale, pentru diferența de 10% reprezentând pierderi recuperabile societatea nu a putut prezenta nici un document din care să rezulte dacă acestea au fost folosite în procesul de producție sau au fost distruse conform Deciziei direcției generale a vămilor nr. 2287/25.09.2000. Întrucât societatea nu a depus la biroul vamal procesul verbal de distrugere sub supraveghere vamală a deșeurilor și nici documente justificative a pierderilor organele vamale au calculat în sarcina societății drepturi vamale de import reprezentând taxe vamale, comision vamal și TVA.

În contestația depusă societatea «X» a susținut că în perioada octombrie 2000 - mai 2001 a derulat operațiuni de importuri temporare în baza autorizațiilor de perfecționare activă, operațiuni care ar fi fost efectuate în mod legal. În opinia contestatoarei art. 136 din Legea nr. 141/1997, invocat de organul de control în cuprinsul procesului-verbal contestat se referă la mărfurile străine nevămuite nefiind aplicabil în cauză, întrucât, toate materialele și accesoriile introduse în țară erau vămuite și s-au întocmit de fiecare dată declarații vamale de import temporar, iar potrivit art. 48 din același act normativ regimul de perfecționare activă a mărfurilor este încadrat ca regim vamal suspensiv care implică vămuirea acestor produse. Societatea a considerat de asemenea, că nu se afla în situațiile prezentate de legiuitor la art. 137 din Legea nr. 141/1997, care precizează că deșeurile și resturile re folosibile rezultate din distrugerea mărfurilor străine nevămuite primesc un regim corespunzător, iar conform art. 220 din Regulamentul vamal a prezentat de fiecare dată deconturile de justificare, pe care biroul

vamal le-a acceptat, considerând astfel că operațiunile au fost închise așa cum au fost prezentate în aceste deconturi.

Contestatoarea a precizat că nu a avut pierderi recuperabile, la autorizațiile de perfecționare activă cu suspendare (PAS), rata de randament fiind declarată conform evidențelor operative ale unității iar la una din aceste autorizații rata de randament declarată era 90% însă în decontul justificativ era de 100%, diferența de 10% fiind justificată în toate cazurile și pe fiecare import în parte, întrucât rata de randament se precizează estimativ și se declara anticipat pe o perioadă mai mare de timp și este variabilă în funcție de model, țesătură, măiestria croitorului și alte elemente de specialitate care influențează prelucrarea țesăturii.

Societatea mai exemplifica, că pentru o altă autorizație de perfecționare activă rata de randament estimată a fost de 90% și că toate importurile temporare prezentate în anexă la contestație au fost închise în totalitate prin produse compensatoare, importuri definitive, retur țesătura și prin proces verbal de distrugere sub supraveghere vamală.

De asemenea, societatea a mai precizat că o serie de declarații vamale pentru operațiuni temporare au fost închise după data controlului iar inspectorii vamali nu puteau să anticipeze modul în care se vor închide aceste importuri temporare. În general, pentru mai multe din autorizațiile de perfecționare activă care au fost supuse controlului contestația a probat că în fapt operațiunile de import temporar au fost închise în integralitatea lor prin exportul de produse compensatoare, import definitiv, retur țesătura, etc.

Cauza supusă soluționării a constituit-o legalitatea și temeinicia măsurii dispusă de organele vamale constând în obligarea societății la plata drepturilor vamale aferente cotei de 10% din mărfurile importate în regim de perfecționare activă, în situația în care unele autorizații de perfecționare activă au fost eliberate cu rata de randament “conform evidențelor operative ale societății”, iar altele cu rata de randament de 90%, în condițiile în care societatea a depus documente în copie xerox din care a rezultat că a încheiat în totalitate operațiunile temporare al căror termen expirase până la data controlului.

În drept, art.155 din Regulamentul de aplicare al Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.626/1997 preciza:

“(1) Regimul vamal suspensiv încetează, dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare sau transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

(2) Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează, din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv.”

La art.156 din același act normativ se prevedea că: *“În cazul modificării scopului avut în vedere la acordarea regimului vamal suspensiv, titularul acestui regim este obligat să solicite biroului vamal în evidența căruia se află operațiunea, dacă este cazul, acordarea unui alt regim vamal sau unei alte destinații vamale.”*

Referitor la încheierea regimului de perfecționare activă, la art.211 din Regulamentul vamal preciza:

“Regimul de perfecționare activă cu sistemul de suspendare a drepturilor de import se încheie, pentru mărfurile străine, când produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare fac obiectul unei declarații pentru o nouă destinație vamală.”

Conform prevederilor actelor normative menționate anterior și a legislației în vigoare în materie, operațiunile de import temporar derulate de societate trebuiau încheiate în termenul acordat de autoritatea vamală printr-un export definitiv sau prin acordarea unui nou regim vamal mărfurilor aflate în regim de perfecționare activă. Din documentele depuse în copie xerox la dosarul cauzei (deconturi de justificare de perfecționare activă, declarații vamale de export, fișe de consum vizate de autoritatea vamală pentru produsele exportate, declarație notarială privind cesiunea unei părți din mărfurile importate în regim de perfecționare activă însoțită de adresa direcției regionale vamale către contestatoare prin care i s-a precizat că cesionarea regimului de perfecționare activă determină preluarea de către noul titular a tuturor drepturilor și obligațiilor aferente regimului, etc.) a rezultat o altă situație de fapt decât cea constatată de organele vamale la efectuarea controlului ulterior. Pentru fiecare poziție din anexele la actul de control contestat societatea a depus documente în copie xerox care contraziceau constatarea organelor vamale potrivit cărora societatea nu a justificat diferența de 10% din mărfurile importate în regim de perfecționare activă.

În concluzie, conform documentelor depuse de societate a rezultat că o mare parte din operațiunile de perfecționare activă care au făcut obiectul procesului verbal contestat ar fi fost încheiate în termen.

Având în vedere și faptul că la punctul 2 din Decizia direcției generale a vămilor nr. 2287/2000 privind aprobarea Metodologiei de înregistrare și scoatere din evidență a pierderilor rezultate din prelucrarea mărfurilor importate în regim de perfecționare activă se făcea mențiunea că rata de randament se precizează estimativ de agenții economici, **s-a desființat procesul verbal** în baza art. 9(3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 13/2001 urmând ca organele vamale să procedeze la reanalizarea situației de fapt pe baza documentelor depuse de societate și având în vedere prevederile legale incidente speței.

71. Încheierea în termen a operațiunilor de perfecționare activă

Societatea „X” a importat în regim de perfecționare activă cu declarația vamală de operațiuni temporare din 04.12.2000 o serie de bunuri având ca termen limită de reexport data de 08.04.2001. Prin actul constatator nr... /27.04.2001 întocmit de biroul vamal, în baza prevederilor art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României s-au recalculat drepturile vamale datorate de societate, regimul vamal fiind considerat o operațiune suspensivă neîncheiată.

În motivarea contestației petiționara a afirmat că la data de 04.12.2000 a importat o serie de bunuri și a solicitat regimul de perfecționare activă cu suspendarea plății drepturilor de import. Termenul de încheiere a regimului vamal de perfecționare activă a fost stabilit pe data de 08.04.2001 conform aprobării de prelungire a termenului de reexport din data de 20.12.2000. De asemenea, societatea a arătat că a lichidat importul realizat cu declarația vamală pentru operațiuni temporare din 04.12.2000 în data de 12.01.2001, înaintea termenului limita aprobat pentru încheierea regimului de perfecționare activă, prezentând la dosarul cauzei declarația vamală de export și invoice-ul aferent. În consecință, societatea a solicitat anularea actului constatator și datoria vamală pusă în sarcina sa.

Așadar, **cauza supusă soluționării a fost dacă contestatoarea putea fi**

obligată la plata datoriei vamale pentru bunurile importate în regim de perfecționare activă, având în vedere că societatea a reexportat bunurile pentru care a fost întocmit actul constatator cu declarația vamală de export în data de 12.01.2001, înaintea termenului limită aprobat pentru încheierea regimului de perfecționare activă, respectiv 08.04.2001.

Din documentele aflate la dosarul cauzei a reieșit că societatea a reexportat bunurile pentru care a fost întocmit actul constatator cu declarație vamală de export. De asemenea, la dosarul cauzei au fost depuse documentele justificative de lichidare a importului realizat cu declarația vamală din 04.12.2000, respectiv declarația vamală de export din 12.01.2001, respectiv fișa reexportului în copie legalizată și invoice-ul 11.01.2001, documente ce poartă ștampila autorității vamale.

În drept, art. 155 alin. 1 și 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 prevede:

“(1) Regimul vamal suspensiv încetează, dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare sau transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

(2) Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează, din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv”.

De asemenea, art. 95 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României prevede:

“(1) Regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal.

(2) Autoritatea vamală poate dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat”.

Î...ș

Întrucât mărfurile care au făcut obiectul declarației vamale pentru operațiuni temporare 04.12.2000 au fost reexportate până la data de 11.01.2001 conform fișei reexportului și a declarației vamale de reexport din 12.01.2001 ștampilate de organele vamale, a rezultat că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 95 alin. 2 din Legea nr. 141/1997 pentru încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv.

Nu au putut fi reținute argumentele biroului vamal din referatul cu propuneri de soluționare conform cărora contestatoarea nu a respectat termenul de încheiere și nu a depus documentele prevăzute de art. 220 și art. 221 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997, respectiv decontul de justificare, întrucât pentru fapta respectivă organele vamale puteau face aplicațiunea art. 386 lit. j același Regulament, însă actele aflate la dosarul cauzei relevau o altă situație de fapt, iar art. 193 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 prevedea că:

“Direcția regională vamală poate prelungi termenul de export în cazuri temeinic justificate de titularul autorizației, chiar dacă termenul inițial stabilit pentru regimul de perfecționare activă a expirat. În acest caz se consideră prelungit și acest din urmă

termen.”

Din adresa scrisă a direcției regionale vamale Iași, aflată în copie la dosarul cauzei, a reieșit că s-a aprobat prelungirea termenului de reexport până la data de 08.04.2001. Având în vedere dispozițiile art. 193 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României a rezultat că odată cu prelungirea termenului de reexport s-a prelungit și termenul inițial stabilit pentru regimul de perfecționare activă.

De asemenea, însăși biroul vamal a precizat că societatea a depus documentele justificative și fișele de evaluare la data de 21.05.2001, propunând **soluția de admitere a contestației**, soluție decisă și de organul de soluționare a contestației în baza considerentelor prezentate mai sus.

72. Încheierea regimului de perfecționare activă prin reexportul produselor compensatoare

Societatea „X” a derulat printr-un biroul vamal o serie de importuri în regim de perfecționare activă având termene diferite de încheiere a operațiunilor, așa cum a rezultat din anexele la dosarul cauzei. De asemenea, cu adresa înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice, biroul vamal a comunicat *“Situția operațiunilor temporare încheiate cu PVC în perioada 01.01.2001-30.09.2001”* și copii la declarațiile vamale de export. Din analiza acestor documente a reieșit că mărfurile cuprinse în DVOT-urile care au făcut obiectul cauzei, au fost reexportate la data de 20.12.2000 și respectiv data de 28.04.2001, reexportul mărfurilor având loc anterior încheierii din oficiu de către biroul vamal a operațiunilor temporare prin actele constatatoare care stabileau drepturi vamale și majorări în sarcina titularului operațiunilor de perfecționare activă.

În contestația depusă societatea a arătat că în data de 26.03.2001 a depus la biroul vamal o adresă prin care a solicitat prelungirea termenului de reexport. Cu adresă de răspuns, biroul vamal a comunicat că nu ar mai fi fost posibilă prelungirea termenului de reexport și că nesolicitarea prelungirii în cadrul termenului acordat pentru încheierea operațiunii presupune încheierea din oficiu a operațiunii de către biroul vamal în conformitate cu prevederile art. 155 alin 2 și art. 214 din H.G 626/1997. Cu o altă adresă, aflată la dosarul cauzei, societatea comunica biroului vamal că exportul bunurilor a fost efectuat în data de 28.04. 2001, iar în data de 08.05. 2001 depune deconturile justificative a acestor declarații de export. În consecință, societatea a contestat actele constatatoare încheiate de biroul vamal prin care s-a stabilit de plată la bugetul statului o datorie vamală, aratând că aceste acte au fost întocmite după ce, în fapt, regimul vamal suspensiv a fost încheiat, mărfurile plasate în acest regim primind o altă destinație vamală, nemaiputând fi astfel aplicate prevederile art. 155 din Hotărârea Guvernului nr. 626/1997.

Cauza supusă soluționării a fost dacă societatea contestatoare putea fi obligată la plata datoriei vamale pentru bunurile introduse în țară în regim de perfecționare activă, având în vedere că mărfurile plasate sub regim vamal suspensiv au dobândit o nouă destinație vamală prin reexport.

În drept, art. 95 Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României prevede:

“(1) Regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal.

□.(2) Autoritatea vamală poate dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv

atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat.”
□.(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și în cazul produselor compensatoare sau transformate, obținute în cadrul regimurilor de perfecționare activă sau pasivă și de transformare sub control vamal.”*

Aceasta înseamnă că intenția legiuitorului, în ipoteza în care termenul pentru care a fost acordat regimul suspensiv a expirat, nu este aceea de a impune o anumită conduită autorității vamale, respectiv de a obliga biroul vamal de a încheia din oficiu regimul de import temporar atunci când titularul regimului vamal suspensiv nu finalizează operațiunile în termenul acordat, datorită caracterului permisiv, (“*poate dispune*”) și nu imperativ al normei juridice. Rațiunea pentru care legiuitorul a lăsat la aprecierea organului vamal încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv, prin ajungere la termen, are în vedere faptul că regimul vamal suspensiv se încheie, de regulă, atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal și anume reexportul produselor obținute în regimul vamal suspensiv. Intenția legiuitorului este întărită de art. 155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin H.G. nr.626/1997, în vigoare la data închiderii operațiunilor, care nu mai lasă loc de alte interpretări ale legii:

“1) Regimul vamal suspensiv încetează, dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare, ori transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

2) dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal.”

Astfel, s-a reținut că legiuitorul obligă autoritatea vamală să încheie din oficiu regimul vamal suspensiv numai în situația în care mărfurile aflate în regim suspensiv, sau produsele obținute nu primesc un alt regim vamal, sau o altă destinație legală, or în speță societatea contestatoare a reexportat bunurile care au făcut obiectul regimului de perfecționare activă cu declarații vamale de export, iar actele contestatoare au fost încheiate în data de 12.10.2001 după ce bunurile au primit o altă destinație.

Întocmirea actelor constatatoare prin care biroul vamal a dispus plata drepturilor vamale, corespunzătoare încheierii din oficiu a regimului vamal, constatând că termenul pentru care a fost acordat regimul vamal suspensiv a expirat fără ca titularul să fi solicitat în termen prelungirea acestuia, așa cum prevede art. 214 din Hotărârea Guvernului nr.626/1997, nu era în conformitate cu prevederile legale. Aceasta în condițiile în care mărfurile care au făcut obiectul regimului de perfecționare activă, au fost între timp reexportate, iar prin export, regimul vamal suspensiv sub care au fost plasate acele mărfuri a încetat, prin efectul legii. Mai mult, acordarea liberului de vamă pentru produsele compensatorii obținute, după expirarea termenului de acordare a regimului vamal suspensiv, a reprezentat practic manifestarea de voință a autorității vamale de a accepta tacit prelungirea acestuia până în momentul exportului, având în vedere faptul că legiuitorul conferă organelor vamale posibilitatea de a prelungi pentru motive întemeiate, regimul suspensiv de perfecționare activă după expirarea termenului pentru care au fost aprobate.

Autoritatea vamală a procedat greșit la stabilirea datoriei vamale, deoarece în situația în care mărfurile sau produsele obținute au fost între timp exportate dobândind regimul definitiv de export, plata drepturilor de import, însemnând indigenizarea unei

mărfuri care nu a fost și nici nu putea fi în proprietatea titularului regimului vamal suspensiv, fiind la data întocmirii actului constatator exportată.

În consecință, **contestația formulată a fost admisă** pentru considerentele prezentate mai sus.

73. Justificarea parțială a operațiunilor de perfecționare activă

Biroul vamal „X” a încheiat din oficiu operațiunile de perfecționare activă derulate de societatea „X”, conform art 154 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 și art. 144 lit b din Legea nr. 141/1997, pentru nedepunerea la biroul vamal a garanției drepturilor de import datorate. În sarcina contestatoarei a fost stabilită de plată o suma reprezentând taxe vamale, comision vamal și taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, societatea a derulat în baza autorizației de perfecționare activă, o serie de operațiuni având ca termen de încheiere data de 31.12.2003. Pentru aceste operațiuni societatea a obținut aprobarea de scutire de la obligația garantării datoriei vamale cu valabilitate până la data de 25.12.2002, aprobare ce nu a fost reînnoită până la data încheierii actelor constatatoare, iar societatea nu a depus o altă garanție care să asigure plata drepturilor vamale.

Motivul stabilirii drepturilor vamale prin actele constatatoare contestate a fost precizat în cuprinsul acestor documente la capitolul III *“motivele verificării (recalculării)”*, organul vamal precizând la această rubrica faptul că operațiunile suspensive au fost încheiate din oficiu în conformitate cu prevederile art. 154 și art. 214 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, art. 95 alin 2 și art. 144 lit b din Legea nr. 141/1997.

Prin contestația formulată, societatea a solicitat anularea actelor constatatoare încheiate ca urmare a nelichidării la termen a operațiunilor de perfecționare activă inițiate în baza autorizației de perfecționare activă ce avea ca termen data de 31.12.2003, întrucât din materia primă importată au fost livrate produse partenerului extern. Societatea a anexat la dosarul cauzei declarații vamale de import temporar precum și declarații de export și note de consum aferente.

Cauza supusă soluționării a fost dacă societatea contestatoare putea fi obligată la plata datoriei vamale în cuantumul stabilit de organul de control pentru bunurile introduse în regim de perfecționare activă, având în vedere că pentru unele importuri temporare societatea a depus documente din care a rezultat că a exportat în termen legal mărfurile în cauză.

Din analiza documentației depuse la dosarul cauzei s-a constatat că o mare parte din operațiunile care au făcut obiectul actelor constatatoare au fost încheiate în interiorul termenelor stabilite pentru încheierea operațiunilor temporare, respectiv 25.12.2002.

Deși contestația a fost depusă la organul vamal, iar dosarul a fost înaintat Ministerului Finanțelor Publice spre competența soluționare de către biroul vamal, acesta nu s-a pronunțat cu privire la argumentele societății pe care s-a întemeiat contestația, respectiv că o parte din operațiunile de import au fost încheiate în totalitate în termenele legal stabilite iar altele au fost încheiate doar parțial, arătând doar că au existat diferențe între situația prezentată de societate și cea întocmită de lucrătorii biroului vamal determinate de neprecizarea pe declarațiile vamale de export a declarațiilor vamale care au făcut obiectul încheierii. În consecință, Ministerul Finanțelor Publice nu s-a putut

pronunța cu privire la temeinicia și legalitatea cuantumului drepturilor vamale stabilite în sarcina contestatoarei, întrucât din unele acte depuse de societate în copie xerox la dosar, (deconturi de justificare, declarații vamale de import, declarații vamale de export) a rezultat o altă situație de fapt decât cea constatată de organele vamale.

În baza art.9, alin.(3) și (4) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 13/2001 **actele constatatoare au fost desființate** urmând ca organele vamale să reanalizeze situația de fapt pe baza documentelor prezentate de societate. În considerentele deciziei de soluționare s-a menționat că la control organele vamale vor avea în vedere prevederile art.155 alin. 1 din Regulamentul Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 conform căruia *“regimul vamal suspensiv încetează dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare sau transformate, primesc în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal”*. Art. 7 din Ordinul Ministrului finanțelor nr. 977/2000 pentru aprobarea Metodologiei privind scutirea de la obligația garantării datoriei vamale, aplicabil în perioada verificată, care prevedea că *“în cazul în care aprobarea de scutire de la obligația garantării datoriei vamale nu a fost reînnoită la expirarea termenului acordat, aceasta își pierde valabilitatea. În această situație autoritatea vamală încheie regimul vamal suspensiv din oficiu, procedând la încasarea drepturilor vamale datorate, potrivit prevederilor art. 95 din Legea nr. 141/1997”* se aplica coroborat cu prevederile art.155 alin. 1 din Regulamentul Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997. De asemenea, organele vamale vor trebui să facă aplicațiunea prevederilor art. 155 din Regulamentul Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 și pentru operațiunile de perfecționare activă neîncheiate în termenul din aprobarea de scutire de la obligația garantării datoriei vamale, dar care la data încheierii actelor constatatoare părăsiseră teritoriul vamal românesc, întrucât prin export, regimul vamal suspensiv sub care au fost plasate acele mărfuri, a încetat, prin efectul legii.

74. Autorizarea regimului de perfecționare activă pe bază de documente care nu reflectă realitatea operațiunilor comerciale derulate

În perioada 1999-2000, societatea comercială «X» a introdus în țară de la firma «Y» din Ucraina și «Z» din Elveția, în regim de perfecționare activă cu suspendare de la plata drepturilor vamale de import, conform autorizațiilor de perfecționare activă nr.../04.11.1999, nr.../30.05.2000 și nr.../1998, cantitățile de 6002,85 MT, 7.474,5 MT, respectiv 1151,6 MT tagle de oțel. Pentru obținerea autorizațiilor de perfecționare activă, societatea contestatoare a prezentat autorității vamale contractele de lohn încheiate cu cele două firme străine furnizoare. Conform acestor contracte societatea «X» avea, față de autoritatea vamală, calitatea de importator al taglelor și exportator al produsului finit obținut prin prelucrarea materiilor prime. O altă societate «X1» era operatorul, iar furnizorul extern avea calitatea de proprietar al taglelor și beneficiar al produsului finit.

În urma verificărilor s-a constatat că ulterior operațiunii de vămuire, societatea «X» a achitat furnizorilor externi o sumă în USD cu dispoziții de plată valutară externă. În rubrica 9 din aceste DPVE-uri, rezervată documentelor prezentate de ordonator pentru efectuarea plăților sunt menționate contractele de vânzare cumpărare, cu firmele «Y» și «Z» în calitate de vânzător și societatea «X» în calitate de cumpărător, și nu contractele

de lohn prezentate autorității vamale pentru obținerea autorizației de perfecționare activă. Pentru cantitatea de materie primă importată, furnizorul extern a emis factura definitivă .

Astfel, organele de control au constatat ca operațiunile de import temporar derulate de societate a reprezentat în realitate operațiuni comerciale de vânzare cumpărare în comision, destinatarul final al mărfurilor fiind societatea «X1», care avea calitatea de operator în autorizația de perfecționare activă. Acest fapt a rezultat și din documentele și înregistrările contabile prezentate de societatea controlată, respectiv, note contabile, facturile emise de societatea «X» către societatea «X1», pentru mărfurile care au făcut obiectul autorizației de perfecționare activă, facturile pentru comisionul de 1,5% cuvenit societății «X» pentru importurile efectuate, contractul comercial de export-import încheiat între firma «X», în calitate de comisinar și firma «X1» în calitate de comitent. De asemenea, organele de control au constatat că societatea a emis două rânduri de facturi pentru același export, respectiv, o factură prin care s-a facturat numai costul procesării, prezentată la vamă și la bancă cât și o factură externă emisă către clienții externi care cuprindea atât valoarea taglei importate cât și costul procesării, care a stat la baza înregistrărilor în contabilitate și reflecta sumele încasate prin banca de la beneficiarii exporturilor, conform notelor contabile și extraselor de cont pentru sumele încasate.

Astfel, având în vedere că au fost încălcate prevederile art. 93 și art. 144 lit. b din Legea nr. 141/1997 și în conformitate cu prevederile art. 141 alin 2 și art. 148 alin 1 din Legea nr. 141/1997, în sarcina contestatoarei au fost stabilite drepturi vamale și majorări de întârziere aferente.

În motivarea contestației, societatea a arătat că în calitate de comisionar al societății „X1”, a încheiat cu furnizorii externi din Ucraina și Elvetia contracte care prevedeau importul unei cantități anuale de taglă. Aceste contracte nu au fost puse în practică din cauza lipsei de fonduri a societății „X1” astfel că au fost încheiate contractele de lohn între furnizorii taglelor, beneficiarul din România (firma „X1”) și societatea „X” în calitate de comisionar. În baza acestor contracte, au fost obținute aprobările de perfecționare activă și au fost importate tagle de relaminare transformate în produse finite exportate, pentru care au fost prezentate la vamă toate documentele necesare pentru închiderea operațiunilor vamale.

De asemenea, societatea a mai arătat că pe parcursul derulării interne și externe a acestei acțiuni, au apărut modificări ale unor clauze din contractele de lohn sau rezultate din contractul de comision încheiat între societatea «X» (în calitatea sa de declarant vamal) și societatea «X1» (în calitatea sa de operator procesator), dar în cadrul termenelor aprobărilor de perfecționare activă primite, atât declarantul vamal cât și operatorul îndeplinindu-și în totalitate obligațiile asumate față de statul român. În consecință, contestatoarea nu a fost de acord cu măsurile dispuse de organul de control prin procesul verbal, prin care s-a stabilit de plată în sarcina societății drepturi vamale și majorări de întârziere în condițiile în care documentația pentru încheierea operațiunilor vamale a fost acceptată de direcția regională vamală și biroul vamal.

Cauza supusă soluționării a fost dacă în condițiile în care la obținerea autorizațiilor de perfecționare activă societatea a prezentat alte documente decât cele care reflectă condițiile reale de derulare a operațiunilor comerciale, a fost legală măsura dispusă de organele de control constând în obligarea contestatoarei la plata datoriei vamală aferentă mărfurilor pentru care nu s-a respectat regimul de perfecționare activă.

În drept, art. 144 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 prevede

“Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”

Cu declarațiile de plata valutară externe, societatea contestatoare a achitat furnizorilor externi contravaloarea cantității de tagle de oțel iar ulterior obținerii autorizațiilor de perfecționare activă societatea «X» a transferat dreptul de proprietate asupra mărfurilor către societatea «X1» așa cum a rezultat din facturile depuse la dosarul cauzei pentru mărfurile care au făcut obiectul autorizației de perfecționare activă. Așa cum s-a arătat, în rubrica 9 din aceste DPVE-uri, rezervată documentelor prezentate de ordonator pentru efectuarea plăților erau menționate alte contracte decât contractele de lohn prezentate autorității vamale pentru obținerea autorizațiilor de perfecționare activă.

Astfel, s-a reținut că ulterior obținerii autorizațiilor de perfecționare activă condițiile în care s-au derulat operațiunile comerciale au fost altele decât cele declarate de societate pentru obținerea acestora, importurile derulate de societate îmbrăcând forma unor operațiuni de vânzare-cumpărare în comision, așa cum a rezultat din facturile pentru comisionul de 1,5% convenit societății «X» pentru importurile efectuate, emise odată cu facturile reprezentând contravaloarea bunurilor importate.

Având în vedere că societatea contestatoare nu a respectat condițiile privind regimul de perfecționare activă, mărfurile fiind introduse în circuitul economic fără plata drepturilor vamale de import, conform art. 141 alin 2 din Legea nr. 141/1997 *“debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”*, în speță contestatoarea având obligația de a achita drepturile vamale aferente mărfurilor introduse în circuitul economic.

Referitor la susținerea contestatoarei că deși pe parcursul derulării interne și externe a acestei acțiuni, au aparut modificări ale unor clauze din contractele de lohn sau rezultate din contractul de comision încheiat între societatea «X» (declarant vamal) și societatea «X1» (operator procesator), dar în cadrul termenelor aprobărilor de perfecționare activă primite atât declarantul vamal cât și operatorul și-au îndeplinit în totalitate obligațiile asumate față de statul român, aceasta nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece conform art. 93 din Legea nr. 141/1997 *“titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat”*, cu atât mai mult cu cât introducerea bunurilor în circuitul economic trebuia să se realizeze cu plata drepturilor vamale de import. Contestatoarea nu a făcut acest lucru uzând de două rânduri de documente, unul prezentat organelor vamale și altul comunicat partenerilor contractuali în vederea derulării operațiunilor comerciale.

Nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația petentei conform căreia documentația privind încheierea regimului de perfecționare activă a fost acceptată de birourile vamale prin care s-a realizat exportul bunurilor, întrucât, declarația vamală este un act unilateral care nu-și modifică natura juridică chiar dacă a fost confirmată de organul vamal, în acest sens art. 3 lit. s din Legea nr. 141/1997 prevede că, declarație vamală este *“actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat”*.

De asemenea, art. 61 alin. 2 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al

României prevede:

*“Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora.”*Î...ș

În aceste condiții, în mod legal organele vamale au stabilit de plată în sarcina societății „X” suma reprezentând drepturi vamale și majorări de întârziere.

Având în vedere cele reținute, **contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.**

75. Datorie vamală aferentă produselor compensatoare secundare neexportate în termenul legal

În perioada 1998 - 2001 societatea “X” a efectuat operațiuni vamale în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import în baza autorizațiilor de perfecționare activă emise de direcția regională vamală. Pentru aceasta au fost încheiate contracte externe cu două firme din Belgia în baza cărora societatea se obliga să prelucreze în sistem de perfecționare activă materiile prime, respectiv bare oțel, tabla oțel, profile laminate și obținerea prin prelucrări mecanice de produse compensatoare principale de tipul roților dințate, angrenaje dispozitive mecanice, construcții metalice și produse compensatoare secundare de tipul deșeurilor și rebuturilor.

În urma operațiunilor de perfecționare activă a rezultat o cantitate de 1.288.941,47 kg de produse compensatoare secundare, care a fost preluată de la societatea contestatoare de către alte două firme din Republica Moldova pe bază de avize de expedite a mărfii și bonuri de predare - primire, fără ca aceste firme să fi fost menționate ca operatori în cererile de acordare a regimului și nici în autorizațiile de perfecționare activă.

Prin procesul verbal de control vamal ulterior, reprezentanții serviciului de supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale din cadrul direcției regionale au constatat că o parte din aceste operațiuni de import în regim vamal de perfecționare activă nu erau încheiate total întrucât fie nu au fost obținute toate produsele compensatoare principale, fie produsele compensatoare secundare rezultate nu primiseră încă în mod legal o altă destinație vamală.

Astfel, pentru clarificarea acestor operațiuni s-a solicitat conducerii societății să dea explicații suplimentare, astfel că prin scrisoarea înregistrată la direcția regională, s-a arătat că pentru produsele secundare obținute în urma operațiilor de perfecționare activă, firmele furnizoare de materii prime din Belgia au încheiat contracte de vânzare - cumpărare cu firmele din Republica Moldova, urmând ca acestea să asigure depozitarea deșeurilor până la efectuarea exporturilor. Organele vamale au mai constatat că una din firmele din Republica Moldova ar fi preluat în perioada 26.04.1999 - 05.03.2001 pe bază de avize de expedite și bonuri de primire-predare, o cantitate de 1.042.937,47 kg deșeuri rezultate din operațiunile de perfecționare activă, că deșeurile urmau să fie depozitate la societatea comercială «Y», persoana juridică română autorizată privind colectarea și reciclarea materialelor re folosibile. De asemenea s-a constatat că în baza unui contract, societatea «Y» a preluat de la una din firmele moldovene

o cantitate totală de 517.270 kg deșeuri metalice din care o cantitate de 259.208,89 kg

deșeuri au fost exportate conform declarațiilor vamale de export depuse la un punct vamal feroviar, iar pentru diferența de cantitate respectiv 526.667,47 kg deșeuri metalice preluate de firma moldoveană de la societatea «X» nu s-a putut stabili pe baza de documente destinația vamală legală primită. Organele vamale au consemnat de asemenea, că cealaltă firmă din Republica Moldova a preluat pe bază de avize de expediție o cantitate de 246.004 kg deșeuri rezultate din operațiunile de perfecționare activă derulate de societatea «X» din care o cantitate de 16.987,18 kg deșeuri metalice a fost exportată conform declarației vamale de export depusă la biroul vamal, iar pentru diferența de cantitate respectiv 229.016,82 deșeuri, nu s-a putut stabili pe bază de documente destinația vamală legală primită.

Astfel, s-a constatat că pentru cantitatea de 1.012.745,40 kg deșeuri ce nu au primit o destinație vamală legală, societatea contestatoare nu a respectat condițiile privind derularea regimului vamal de perfecționare activă stabilite prin reglementările vamale în vigoare și prin autorizațiile eliberate de autoritatea vamală, încălcându-se astfel prevederile art. 189 alin. 2 și art. 225 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României întrucât a livrat fără aprobarea direcției regionale vamale produsele compensatoare secundare firmelor din Republica Moldova care nu erau menționate ca operatori în cererile de acordare a regimului și nici în autorizațiile de perfecționare activă emise. De asemenea, titulara autorizației de perfecționare activă nu a anunțat autoritatea vamală despre aceste modificări intervenite în derularea operațiunilor de perfecționare activă, a sustras de la supravegherea vamală produsele compensatoare secundare rezultate în urma operațiunilor de perfecționare activă. Astfel, autoritatea vamală a fost în imposibilitate de a efectua supravegherea și controlul vamal al bunurilor respective, o cantitate de 754.684,29 kg deșeuri metalice rămânând la dispoziția firmelor din Republica Moldova fără a se cunoaște destinația vamală legală a acestora. De asemenea, contestatoarea nu a ținut evidența operativă a produselor compensatoare secundare livrate pe bază de avize de expediție a mărfii și bonuri de predare - primire, astfel că pentru cantitatea de 1.012.745,40 kg deșeuri reprezentând produse compensatoare secundare la data de 28.09.2001 s-a născut o datorie vamală în conformitate cu prevederile art. 148 alin.2 din Legea nr. 141/1997.

În motivarea contestației, societatea a susținut că în mod eronat organele vamale au constatat că societatea a livrat fără aprobarea direcției regionale produse compensatoare secundare către societățile din Republica Moldova și că, aceste societăți nu trebuiau să fie menționate ca operatori în autorizațiile de perfecționare activă. Contestatoarea a mai arătat că de fapt deșeurile metalice au fost reexportate către aceste societăți în baza contractelor de vânzare cumpărare încheiate între proprietarii acestor bunuri, respectiv societățile belgiene și importatorii din Republica Moldova. Contestatoarea a susținut, de asemenea, că a efectuat prelucrarea materialelor livrate de societățile belgiene în sistem lohn, în regim vamal de perfecționare activă, unitatea fiind unicul operator, iar produsele compensatoare obținute se reexportau în termenul prevăzut în autorizațiile de perfecționare activă și în aceasta situație partenerii față de care se efectua reexportul nu puteau avea calitatea de operatori, deoarece ei nu efectua operațiuni de perfecționare activa.

O parte din produsele compensatoare secundare, așa cum a menționat contestatoarea, au fost deja exportate iar o alta parte se afla depozitate la societatea «Y» și urmau să fie reexportate în termenele prevăzute de autorizațiile de perfecționare

activă, adică până la data de 31.12.2001 și respectiv 31.01.2002. În consecință, societatea a considerat că depozitarea produselor compensatoare secundare nu era o operațiune de perfecționare activă astfel că susținerea organelor de control apare ca neîntemeiată și nu au fost încălcate dispozițiile art. 189 alin.2 și art. 225 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal.

În ceea ce privește afirmația organelor vamale referitor la sustragerea de la supravegherea vamală a produselor care au fost livrate unor firme ce nu aveau sediul în România, iar autoritatea vamală nu a putut efectua supravegherea acestora, contestatoarea a considerat-o a fi netemeinică întrucât unitatea face reexport către societățile din Republica Moldova și este imposibil ca reexportul să fie efectuat către firme din țară.

Referitor la faptul că organele vamale au constatat că petenta nu a ținut evidența operativă a produselor compensatoare secundare, societatea a precizat că art. 157 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal se referă la evidența operațiunilor vamale, care a fost ținută pe DVOT - uri și note de consum și nu la evidența operativă.

Cauza supusă soluționării a fost dacă în cazul în care societatea contestatoare nu a livrat produsele compensatoare secundare rezultate în urma operațiunilor de perfecționare activă către societăți străine menționate ca operatori în cererile de acordare a regimului și/sau în autorizațiile de perfecționare activă emise, a datorat drepturi vamale de import pentru aceste produse.

În drept, art. 189 alin.2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 pentru aprobarea preciza că cererea pentru acordarea regimului de perfecționare activă *“trebuie să cuprindă elementele referitoare la derularea operațiunii, precum și locurile unde este prevăzut ca aceste operațiuni să fie efectuate. După obținerea autorizației, aceasta se depune la biroul vamal în a cărui rază teritorială se execută prima operațiune de perfecționare activă.”* iar prin art. 225 din același act normativ se precizează că *“În cadrul aceleiași autorizații de perfecționare activă și înainte de a se încheia regimul, mărfurile de import în aceeași stare sau produsele compensatoare pot fi transferate, cu aprobarea direcției regionale vamale, de la un operator la altul, în vederea efectuării unor operațiuni de perfecționare activă sau de încheiere a regimului.”*

De asemenea, art.155 din Regulamentul de aplicare al Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.626/1997 precizează:

“(1) Regimul vamal suspensiv încetează, dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare sau transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

(2) Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează, din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv.”

La art.156 din același act normativ se prevede că:

“În cazul modificării scopului avut în vedere la acordarea regimului vamal suspensiv, titularul acestui regim este obligat să solicite biroului vamal în evidența căruia se află operațiunea, dacă este cazul, acordarea unui alt regim vamal sau unei alte destinații vamale.”

Referitor la încheierea regimului de perfecționare activă, la art.211 din Regulament se precizează:

“Regimul de perfecționare activă cu sistemul de suspendare a drepturilor de import se încheie, pentru mărfurile străine, când produsele compensatoare sau mărfurile în aceeași stare fac obiectul unei declarații pentru o nouă destinație vamală.”

Având în vedere prevederile legislative menționate anterior precum și documentele aflate la dosarul contestației, s-a reținut că societatea nu a reexportat produsele compensatoare secundare obținute în urma operațiunilor de perfecționare activă, întrucât simpla încheiere a contractelor de vânzare -cumpărare cu firmele din Republica Moldova și livrarea acestor produse pe baza de avize de expediție a mărfurilor nu a îndreptățit societatea să considere că a efectuat un reexport, atâta timp cât legislația în materie precizează clar care sunt condițiile obligatorii de a se realiza aceasta operațiune vamală. De asemenea, nu a anunțat autoritatea vamală despre modificările apărute în derularea operațiunilor de perfecționare activă așa cum se precizează la art. 93 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României. Mai mult, până la data redactării deciziei societatea contestatoare nu a prezentat documente din care să fi rezultat ca se pot identifica cele de 1.012.745,4 kg produse compensatoare secundare obținute în urma operațiunilor vamale de perfecționare activă.

Astfel, nu s-a putut proba cu documente faptul că cele 517.270 kg deșeuri metalice predate de prima firmă din Republica Moldova către societatea „Y” reprezentau produsele compensatoare secundare obținute de societatea „X” în urma operațiunilor vamale de perfecționare activă, deoarece între societatea „Y” și societatea contestatoare „X” nu a existat nici un contract referitor la depozitarea produselor compensatoare obținute în urma operațiunilor de perfecționare activă. Întrucât pentru aceste produse declarațiile vamale și formalitățile de reexport a produselor compensatoare nu au fost întocmite, iar contestatoarea avea obligația să asigure derularea operațiunilor pe baza declarației vamale și a documentelor necesare identificării mărfurilor respective, s-a reținut că autoritatea vamală în mod temeinic și legal a stabilit că pentru aceste produse a luat naștere o datorie vamală motiv pentru care **s-a respins contestația ca neîntemeiată.**

76. Prețurile luate în calcul la stabilirea datoriei vamale aferente materiilor prime nejustificate în derularea unui regim de perfecționare activă

Societatea comercială “X” pe baza unui contract încheiat cu o firmă din Israel și în baza autorizației emise de regionala vamală a introdus în regim de perfecționare activă materialele trimise de partenerul străin. Pe măsura prelucrării materialelor importate au rezultat produse compensatoare principale, respectiv părți și subansamble mecanice pentru domeniul aviatic, care au fost reexportate către beneficiar precum și o serie de produse compensatoare secundare. Partenerul străin a precizat că nu era interesat de produsele secundare facturându-le societății “X”, pentru care aceasta nu a achitat drepturile de import și nu a încheiat regimul vamal suspensiv acordat de autoritatea vamală. Prin acte constatatoare, reprezentanții biroului vamal de interior au încheiat din oficiu regimul vamal suspensiv acordat în baza autorizației de perfecționare activă, stabilind de plată în sarcina contestatoarei diferențe de taxe vamale, comision vamal și TVA.

În motivarea contestației, societatea «X» a susținut că în conformitate cu

contractul de export încheiat cu firma din Israel, pe măsura prelucrării materialelor, produsele compensatoare au fost exportate la beneficiar cu respectarea prevederilor contractuale și a ratelor de randament aprobate prin autorizația de perfecționare activă. La încheierea totală a regimului de perfecționare activă societatea a precizat ca a depus în termen deconturile justificative și că organele vamale considerând regimul vamal suspensiv ca neîncheiat datorită neimportului de către societate la prețul materiei prime intrate pentru transformare a deșeurilor feroase și neferoase rezultate în urma prelucrărilor mecanice au întocmit actele constatatoare contestate. Societatea considera că nu datorează diferențele de taxe vamale stabilite în sarcina sa întrucât partenerul extern proprietar al deșeurilor rezultate din prelucrarea materialelor sale nu este interesat în returnarea acestora și cu facturile comerciale anexate la dosarul cauzei a oferit spre vânzare contestatoarei deșeurile provenite din materialele utilizate în regimul de perfecționare activă. Contestatoarea considera că art. 136 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României se referă la deșeurile rezultate din distrugerea mărfurilor străine nevămuite aflate pe teritoriul României și nu la cele rezultate în urma procesului de perfecționare activă, iar încheierea din oficiu a regimului vamal de către organele vamale prin calcularea valorii de import definitiv a deșeurilor la prețul materiei prime, echivalează cu refuzul tranzacției propusă de proprietarul deșeurilor.

Cauza supusă soluționării a fost dacă în condițiile în care contestatoarea a convenit cu partenerul extern să cumpere produsele compensatoare rezultate din perfecționarea activă, încheierea operațiunii temporare se face pe baza prețurilor înscrise în facturile partenerului extern sau pe baza prețului mărfii înscris în declarațiile vamale de operațiuni temporare.

În drept, art. 155 din Regulamentul de aplicare al Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997 precizează:

“(1) Regimul vamal suspensiv încetează, dacă mărfurile plasate sub acest regim sau, după caz, produsele compensatoare sau transformate obținute primesc, în mod legal, o altă destinație vamală sau un alt regim vamal.

(2) Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează, din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv.”

La art. 156 din același act normativ se prevede că:

“În cazul modificării scopului avut în vedere la acordarea regimului vamal suspensiv, titularul acestui regim este obligat să solicite biroului vamal în evidența căruia se află operațiunea, dacă este cazul, acordarea unui alt regim vamal sau unei alte destinații vamale.”

Conform pct. 3 din Decizia nr. 2287/2000 privind aprobarea Metodologiei de înregistrare și scoatere din evidență a pierderilor rezultate din prelucrarea mărfurilor importate în regim de perfecționare activă emisă de direcția Generală a vămilor:

“Justificarea pierderilor se va face, având în vedere prevederile art. 136 din Legea nr. 141/1997, prin depunerea la biroul vamal a:

a) declarațiilor vamale corespunzătoare noului regim sau noii destinații vamale acordate pentru pierderile recuperabile (valoarea în vamă se determină conform art. 215

din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997);

b) procesului-verbal de distrugere sub supraveghere vamală a pierderilor irecuperabile.”

Din actele depuse la dosarul cauzei a reieșit că societatea contestatoare a adresat organelor vamale cererea de autorizare a regimului de perfecționare activă, cu acordarea suspendării la plata drepturilor vamale. În cererea adresată, contestatoarea a precizat că randamentul rezultat în urma prelucrării era în cote diferite respectiv între 9-27% la 90-100%, procentele rămase reprezentând pierdere tehnologică ce nu putea face obiectul reexportului întrucât partenerul străin nu s-a arătat interesat de recuperarea deșeurilor.

Conform Deciziei direcției Generale a vămile nr. 2287/25.09.2000 publicată în Monitorul Oficial nr.505/13.10.2000 pierderile tehnologice obținute ca urmare a operațiunilor de producție în regim de perfecționare activă cu suspendare trebuie să fie reexportate, importate sau distruse sub supraveghere vamală.

Întrucât societatea nu a reexportat reziduurile provenite în urma prelucrării materialelor care au beneficiat de un regim vamal suspensiv, s-a reținut că societatea avea obligația de a încheia operațiunile de perfecționare activă printrun import definitiv, cu plata valorii de import la prețul materiei prime din care au provenit aceste reziduuri, respectiv bare, tablă, plăci, nituri de aluminiu, etc. Așa cum s-a precizat în cuprinsul art. 215 (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal de import al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997.

Nu a fost relevantă în susținerea cauzei afirmația contestatoarei referitor la faptul că partenerul extern proprietar al deșeurilor rezultate din prelucrarea materialelor sale nu era interesat în returnarea acestora și prin facturile comerciale a oferit spre vânzare contestatoarei deșeurile provenite din prelucrarea materialelor, întrucât pentru încheierea operațiunii de perfecționare activă societatea avea obligația întocmirii declarațiilor vamale de import definitiv, pe baza valorii mărfurilor de import, astfel cum au fost acestea cuprinse în declarațiile vamale de introducere în regimul de perfecționare activă. Întrucât regimul vamal suspensiv nu a fost încheiat deoarece societatea nu a importat la prețul materiei prime intrate pentru transformarea deșeurilor feroase și neferoase rezultate în urma prelucrărilor mecanice, și nu a achitat drepturile de import aferente acestora, se reține că în mod temeinic și legal organele vamale au procedat la întocmirea actelor constatatoare prin care s-a stabilit de plată în sarcina contestatoarei suma reprezentând diferențe de taxe vamale, comision vamal și TVA, drept pentru care **contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.**

77. Datoria vamală aferentă materiilor prime acordate cu titlu gratuit de furnizorul extern unui titular al regimului de perfecționare activă

Societatea „X” a importat în regim de admitere temporară 58.714 to bauxită, având ca termen de încheiere a operațiunilor data de 31.12.2000. Pentru cantitatea de 13.179,378 to bauxita, societatea nu a încheiat operațiunile în termenul aprobat, bauxita fiind predată cu titlu gratuit cumpărătorului activului societății, motiv pentru care prin procesul verbal de control vamal s-a dispus calcularea drepturilor vamale datorate de societate deoarece termenul de încheiere nu a fost respectat. Operațiunea a fost încheiată

din oficiu conform prevederilor art. 92, art. 93 și art. 95 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, în sarcina contestatoarei fiind stabilită de plată suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată, comision vamal și majorări de întârziere.

În motivarea contestației, societatea a arătat că nu era de acord cu măsurile stabilite prin procesul verbal de control prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei reprezentând datorie vamală, pentru neîncheierea în termenul aprobat a regimului de admitere temporară, deoarece în conformitate cu prevederile art. 96 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României societatea a cesionat creanța furnizorului bauxitei către societatea „Y” ce a preluat toate drepturile și obligațiile ce derivau din importul temporar al bauxitei, încasând creanța sa de la cumpărătorul activului societății, societatea „Z”.

De asemenea, societatea a mai arătat că în conformitate cu prevederile art. 165 alin. 1 lit. e din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, datoria vamală se stinge prin însolvabilitatea debitorului.

Cauza supusă soluționării a fost dacă societatea contestatoare datora suma cu titlu de datorie vamală stabilită în sarcina sa de organele vamale pentru neînchiderea regimului de admitere temporară în termenul aprobat, având în vedere că materiile prime ce au făcut obiectul regimului vamal suspensiv au fost predate cu titlu gratuit cumpărătorului activului contestatoarei.

În drept, art. 95 alin. 2 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României prevede că *“autoritatea vamală poate dispune, din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat”*, iar la art. 155, alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr.626/1997 privind Regulamentul de aplicare a Codului Vamal se preciza:

“Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează, din oficiu, de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv”.

Referitor la susținerea societății contestatoare potrivit căreia a cesionat creanța furnizorului bauxitei către societatea „Y” care a preluat toate drepturile și obligațiile ce derivau din importul temporar al bauxitei, încasând creanța sa de la cumpărătorul activului societății „X”-, aceasta nu poate fi reținută deoarece art. 93 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României prevede că *“titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat”* iar art. 96 din Legea nr. 141/1997 prevede că *“titularul regimului vamal suspensiv poate cesiona, cu acceptul proprietarului mărfurilor și cu acordul autorității vamale, drepturile și obligațiile aferente regimului vamal respectiv”*.

Ca urmare, având în vedere și prevederile art. 1393 din Codul Civil, cesiunea de creanță efectuată fără acordul autorității vamale, care nu a fost notificată, nu este opozabilă autorității vamale, care este terț față de cesinea efectuată.

Luând în considerare că societatea contestatoare nu a făcut demersurile necesare la autoritatea vamală pentru cesionarea operațiunii, fapt care ar fi dat naștere la un nou raport juridic între autoritatea vamală și noul titular și ar fi stins în același timp raportul

juridic cu vechiul titular, s-a reținut că societatea era titularul operațiunii temporare ce trebuia încheiată până la 31.12.2000.

De asemenea, referitor la susținerea petentei că în conformitate cu prevederile art. 165 lit. e din Legea nr. 141/1997 datoria vamală se stinge prin însolvabilitatea debitorului, aceasta nu poate fi luată în considerare deoarece în sprijinul acestei afirmații societatea nu a adus în susținere o sentință definitivă și irevocabilă a instanței judecătorești privind declararea însolvabilității societății „X”. Textul de lege invocat ca temei al exonerării la plată nu este incident speței, întrucât contestatoarea a încheiat contracte de cesiune de creanță și contracte de vânzare-cumpărare în cadrul procedurii de lichidare, nefiind vorba de declanșarea stării de însolvabilitate, astfel încât în mod legal organele vamale au stabilit de plată în sarcina sa datoria vamală.

Având în vedere considerentele menționate mai sus, **contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.**